18.03.2020 પ્રાતઃમુરલી ઓમ શાંતિ બાપદાદા મધુબન

“ મીઠા બાળકો - આ બેહદ નાટક ને સદા સ્મૃતિમાં રાખો તો અપાર ખુશી રહેશે , આ નાટકમાં જે સારા પુરુષાર્થી અને અનન્ય છે , તેમની પૂજા પણ અધિક થાય છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ દુનિયાનાં બધાં દુઃખોથી મુક્ત કરી દે છે, હર્ષિત રહેવાની યુક્તિ શું છે?

ઉત્તર :- સદા સ્મૃતિ રહે કે હમણાં આપણે ભવિષ્ય નવી દુનિયામાં જઈ રહ્યાં છીએં. ભવિષ્યની ખુશીમાં રહો તો દુઃખ ભૂલી જશો. વિઘ્નો ની દુનિયામાં વિઘ્ન તો આવશે પરંતુ સ્મૃતિ રહે કે આ દુનિયામાં આપણે બાકી થોડા દિવસ છીએ તો હર્ષિત રહેશો.

ગીત :- જાગ સજનીયાં જાગ ......

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત ખૂબ સરસ છે. ગીત સાંભળવાથી જ ઉપર થી લઈને ૮૪ જન્મોનું રહસ્ય બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે તમે જ્યારે ઉપર થી આવો છો તો વાયા સૂક્ષ્મવતન થી નથી આવતાં. હમણાં વાયા સૂક્ષ્મવતન થઈને જવાનું છે. સૂક્ષ્મવતન બાબા હમણાં જ દેખાડે છે. સતયુગ-ત્રેતામાં આ જ્ઞાનની વાત પણ નથી રહેતી. ન કોઈ ચિત્ર વગેરે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો અથાહ ચિત્ર છે. દેવીઓ વગેરેની પૂજા પણ ખૂબ થાય છે. દુર્ગા, કાળી, સરસ્વતી છે તો એક જ પરંતુ નામ કેટલાં રાખી દીધા છે. જે સારો પુરુષાર્થ કરતાં હશે, અનન્ય હશે તેમની પૂજા પણ વધારે થશે. તમે જાણો છો આપણે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બની બાબાની અને પોતાની પૂજા કરીએ છીએં. આ (બાબા) પણ નારાયણની પૂજા કરતા હતાં ને. વન્ડરફુલ રમત છે. જેમ નાટક જોવાથી ખુશી થાય છે ને, એમ આ પણ બેહદનું નાટક છે, આને કોઈ પણ જાણતું નથી. તમારી બુદ્ધિમાં હવે આખા ડ્રામાનું રહસ્ય છે. આ દુનિયામાં કેટલાં અથાહ દુઃખ છે. તમે જાણો છો હવે બાકી થોડો સમય છે, આપણે જઈ રહ્યાં છીએ નવી દુનિયામાં. ભવિષ્યની ખુશી રહે છે તો તે આ દુઃખને ઉડાવી દે છે. લખે છે બાબા ખૂબ વિઘ્ન પડે છે, નુકસાન થઇ જાય છે. બાપ કહે છે કાંઈ પણ વિઘ્ન આવે, આજે લખપતિ છો, કાલે કખપતિ બની જાઓ છો. તમારે તો ભવિષ્યની ખુશીમાં રહેવાનું છે. આ છે જ રાવણની આસુરી દુનિયા. ચાલતાં-ચાલતાં કોઈને કોઈ વિઘ્ન પડશે. આ દુનિયામાં બાકી થોડાં દિવસ છે પછી આપણે અથાહ સુખોમાં જઈશું. બાબા કહે છે ને-કાલે શ્યામ હતાં, ગામડાનાં છોકરા હતાં, હમણાં બાપ આપણને નોલેજ આપી ગોરા બનાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો બાપ બીજરુપ છે, સત છે, ચૈતન્ય છે. એમને સુપ્રીમ સોલ (પરમાત્મા) કહેવાય છે. એ ઊંચેથી ઊંચા રહેવાવાળા છે, પુનર્જન્મમાં નથી આવતાં. આપણે બધાં જન્મ-મરણમાં આવીએ છીએ, તે રીઝર્વડ (અનામત) છે. એમને તો અંતમા આવીને બધાંની સદ્દગતિ કરવાની છે. તમે ભક્તિમાર્ગમાં જન્મ-જન્માંતર ગાતા આવ્યાં છો-બાબા તમે આવશો તો અમે તમારાં જ બનશું. મારાં તો એક બાબા બીજું ન કોઈ. આપણે બાબાની સાથે જ જઈશું. આ છે દુઃખની દુનિયા. કેટલો ગરીબ છે ભારત. બાપ કહે છે મેં ભારતને જ સાહૂકાર બનાવ્યો હતો પછી રાવણે નરક બનાવ્યું છે. હમણાં આપ બાળકો બાપનાં સમ્મુખ બેઠાં છો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ તો ઘણાં રહે છે. બધાંને અહીંયા તો નથી બેસવાનું. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો, ભલે રંગીન કપડાં પહેરો, કોણ કહે છે સફેદ કપડાં પહેરો. બાબાએ ક્યારેક કોઈ ને કહ્યું નથી. તમને ગમતું નથી ત્યારે સફેદ કપડાં પહેર્યા છે. અહીંયા તમે ભલે સફેદ વસ્ત્ર પહેરીને રહો છો, પરંતુ રંગીન કપડા પહેરવા વાળા, તે ડ્રેસમાં પણ અનેકોનું કલ્યાણ કરી શકે છે. માતાઓ પોતાનાં પતિને પણ સમજાવે છે-ભગવાનુવાચ છે પવિત્ર બનવાનું છે. દેવતાઓ પવિત્ર છે ત્યારે તો તેમને માથું નમાવો છે. પવિત્ર બનવું તો સારું છે ને. હમણાં તમે જાણો છો સૃષ્ટિનો અંત છે. વધારે પૈસા શું કરશો. આજ કાલ કેટલી લુંટ-માર થાય છે, રિશ્વતખોરી (લાંચ) કેટલી ચાલે છે. આ હમણાં નાં માટે ગાયન છે-કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં.....સફલ હોગી સોઈ, જો ધની કે નામ ખર્ચે....ધની તો હમણાં સમ્મુખ છે. સમજદાર બાળકો પોતાનું બધુંજ ધણીનાં નામ પર સફળ કરી લે છે.

મનુષ્ય તો બધાં પતિત-પતિતોને દાન કરે છે. અહીંયા તો પુણ્ય આત્માઓનું દાન લેવાનું છે. સિવાય બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઈ થી કનેક્શન (સંબંધ) નથી. તમે છો પુણ્ય આત્માઓ. તમે પુણ્યનું જ કામ કરો છો. આ મકાન બનાવે છે, તે પણ તમે જ રહો છો. પાપની તો કોઈ વાત નથી. જે કંઈ પૈસા છે-ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાં માટે ખર્ચ કરતાં

રહે છે. પોતાનાં પેટને પણ પાટા બાંધીને કહે-બાબા, અમારી એક ઇંટ પણ આમાં લગાવી દો તો ત્યાં અમને મહેલ મળી જશે. કેટલાં સમજદાર બાળકો છે. પથ્થરોનાં બદલામાં સોનું મળે છે. સમય જ બાકી થોડો છે. તમે કેટલી સર્વિસ કરો છો. પ્રદર્શની મેળા વધતાં જાય છે. ફક્ત બાળકીઓ હોશિયાર થઈ જાય. બેહદનાં બાપની બનતી નથી, મોહ છોડતી નથી. બાપ કહે છે મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યા હતાં, હવે ફરી તમને સ્વર્ગનાં માટે તૈયાર કરી રહ્યો છું. જો શ્રીમત પર ચાલશો તો ઊંચ પદ પામશો. આ વાતો બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. આખું સૃષ્ટિ ચક્ર તમારી બુદ્ધિમાં છે-મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન અને સ્થૂળવતન. બાપ કહે છે-બાળકો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો, બીજાઓને પણ સમજાવતાં રહો. આ ધંધો જુઓ કેવો છે. પોતે જ ધનવાન, સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનું છે, બીજાઓને પણ બનાવવાનાં છે. બુદ્ધિમાં આજ રહેવું જોઈએ-કોઈને રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ? ડ્રામા અનુસાર જે પાસ્ટ (પસાર) થયું તે ડ્રામા. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે થાય છે, એને આપણે સાક્ષી થઈને જોઈએ છે. બાળકોને બાપ દિવ્યદૃષ્ટિ થી સાક્ષાત્કાર પણ કરાવે છે. આગળ ચાલીને તમે ખૂબ સાક્ષાત્કાર કરશો. મનુષ્ય દુઃખમાં ત્રાહી-ત્રાહી કરતાં રહેશે, તમે ખુશીમાં તાળી વગાડતાં રહેશો. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ તો જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. એનાં માટે આ વિનાશ ઉભો છે. આ તો સારું છે ને. મનુષ્ય સમજે છે પરસ્પર લડે નહિં, શાંતિ થઈ જાય. બસ. પરંતુ આ તો ડ્રામામાં નોંધ છે. બે વાંદરા પરસ્પર લડ્યાં, માખણ વચમાં ત્રીજા ને મળી ગયું. તો હવે બાપ કહે છે-મુજ બાપ ને યાદ કરો અને બધાંને રસ્તો બતાવો. રહેવાનું પણ સાધારણ છે, ખાવાનું પણ સાધારણ છે. ક્યારેક-ક્યારેક ખાતરી પણ કરાય છે. જે ભંડારાથી ખાધું, કહે છે બાબા આ બધું તમારું છે. બાપ કહે છે ટ્રસ્ટી થઈને સંભાળો. બાબા બધુંજ તમારું આપેલું છે. ભક્તિમાર્ગ માં ફક્ત કહેવાં માત્ર કહેતાં હતાં. હવે હું તમને કહું છું ટ્રસ્ટી બનો. હમણાં હું સમ્મુખ છું. હું પણ ટ્રસ્ટી બની પછી તમને ટ્રસ્ટી બનાવું છું. જે કંઈ કરો પૂછી કરીને કરો. બાબા દરેક વાતમાં સલાહ આપતા રહેશે. બાબા મકાન બનાવું, આ કરું, બાબા કહેશે ભલે કરો. બાકી પાપ આત્માઓને નથી આપવાનું. બાળકી જો જ્ઞાનમાં નથી ચાલતી, લગ્ન કરવા ઈચ્છે છે તો શું કરી શકીએ. બાપ તો સમજાવે છે તમે કેમ અપવિત્ર બનો છો, પરંતુ કોઈની તકદીરમાં નથી તો પતિત બની જાય છે. અનેક પ્રકારનાં કેસ પણ થતાં રહે છે. પવિત્ર રહેતાં પણ માયાનો થપ્પડ લાગી જાય છે, ખરાબ થઇ જાય છે. માયા ખુબ પ્રબળ છે. તેઓ પણ કામ વશ થઈ જાય છે, પછી કહેવાય છે ડ્રામાની ભાવી. આ ઘડી સુધી જે કાંઈ થયું કલ્પ પહેલાં પણ થયું હતું. નથિંગન્યુ. સારું કામ કરવામાં વિઘ્ન નાખે છે, નવી વાત નથી. આપણે તો તન-મન-ધન થી ભારતને જરુર સ્વર્ગ બનાવવાનું છે. બધુંજ બાપ પર સ્વાહા કરશું. આપ બાળકો જાણો છો-આપણે શ્રીમત પર ભારત ની રુહાની સેવા કરી રહ્યાં છીએ. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે પોતાનું રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે આ રુહાની હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ત્રણ પગ પૃથ્વીમાં ખોલી દો, જેનાથી મનુષ્ય એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) વેલ્દી (ધનવાન) બને. ૩ પગ પૃથ્વી પણ કોઈ આપતાં નથી. કહે છે બી.કે. જાદુ કરશે, બહેન-ભાઈ બનાવશે. તમારાં માટે ડ્રામામાં યુક્તિ ખુબ સારી રાખેલી છે. બહેન-ભાઈ કુદૃષ્ટિ રાખી ન શકે. આજકાલ તો દુનિયા માં એટલી ગંદકી છે, વાત નહિ પૂછો. તો જેમ બાપને તરસ પડે છે, એમ આપ બાળકોને પણ પડવી જોઈએ. જેમ બાપ નર્કને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે, એમ આપ રહેમદિલ બાળકોએ પણ બાપ નાં મદદગાર બનવાનું છે. પૈસા છે તો હોસ્પિટલ સાથે યુનિવર્સિટી ખોલતાં જાઓ. આમાં વધારે ખર્ચા ની તો કોઈ વાત જ નથી. ફક્ત ચિત્ર રાખી દો. જેમણે કલ્પ પહેલાં જ્ઞાન લીધું હશે, એમનું તાળું ખુલતું જશે. તે આવતા રહેશે. કેટલાં બાળકો દૂર-દૂર થી આવે છે ભણવાં માટે. બાબાએ એવાં પણ જોયા છે, રાતમાં એક ગામ થી આવે છે, સવારે સેવાકેન્દ્ર પર આવીને ઝોલી ભરીને જાય છે. ઝોલી એવી પણ ન હોય જે વહેતી રહે. તે પછી શું પદ પામશે! આપ બાળકોને તો ખૂબ ખુશી હોવી જોઈએ. બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવે છે, બેહદનો વારસો આપવાં. કેટલું સહજ જ્ઞાન છે. બાપ સમજાવે છે જે બિલકુલ પથ્થર બુદ્ધિ છે એમને પારસ બુદ્ધિ બનાવવાનાં છે. બાબાને તો ખુબ ખુશી રહે છે. આ ગુપ્ત છે ને. જ્ઞાન પણ ગુપ્ત છે. મમ્મા-બાબા આ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે તો આપણે પછી ઓછા બનશું શું! આપણે પણ સર્વિસ (સેવા) કરશું. તો આ નશો રહેવો જોઈએ. આપણે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ યોગબળ થી. હમણાં આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બનીએ છીએ. ત્યાં પછી આ જ્ઞાન નહીં રહે. આ જ્ઞાન હમણાં માટે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. 1) સમજદાર બની પોતાનું બધુંજ ધણીનાં નામ પર સફળ કરવાનું છે. પતિતોને દાન નથી કરવાનું.

સિવાય બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઇથી પણ કનેક્શન નથી રાખવાનું.

2. 2) બુદ્ધિ રુપી ઝોલીમાં કોઈ એવો છેદ ન હોય જે જ્ઞાન વહેતું રહે. બેહદનાં બાપ બેહદનો વારસો આપવાં માટે ભણાવી રહ્યાં છે, આ ગુપ્ત ખુશીમાં રહેવાનું છે. બાપ સમાન રહેમદિલ બનવાનું છે.

વરદાન :- **સર્વને ઉમંગ - ઉત્સાહ નો સહયોગ આપી શક્તિશાળી બનાવવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ**

સેવાધારી અર્થાત્ સર્વને ઉમંગ-ઉત્સાહનો સહયોગ આપીને શક્તિશાળી બનાવવા વાળા. હમણાં સમય ઓછો છે અને રચના વધારે થી વધારે આવવાની છે. ફક્ત આટલી સંખ્યામાં ખુશ નહિ થઇ જતાં કે ઘણાં આવી ગયાં. હજી તો ખૂબ સંખ્યા વધવાની છે એટલે તમે જે પાલના લીધી છે એનું રિટર્ન આપો. આવવાવાળી નિર્બળ આત્માઓનાં સહયોગી બની તેમને સમર્થ, અચળ-અડોલ બનાવો ત્યારે કહેવાશે સાચાં સેવાધારી.

સ્લોગન :- રુહ ને જ્યારે, જ્યાં અને જેમ ઈચ્છો સ્થિત કરી લો-આ રુહાની ડ્રિલ છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્યો

૧) " પરમાત્મા ગુરુ , શિક્ષક , પિતા નાં રુપમાં ભિન્ન - ભિન્ન સબંધનો વારસો આપે છે "

જુઓ, પરમાત્મા ત્રણ રુપ ધારણ કરી વારસો આપે છે. એ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે તો ગુરુ પણ છે. હવે પિતાની સાથે પિતાનો સંબંધ છે, શિક્ષકની સાથે શિક્ષકનો સંબંધ છે, ગુરુથી ગુરુપણા નો સંબંધ છે. જો પિતા થી ફારકતી લઇ લો તો વારસો કેવી રીતે મળશે? જ્યારે પાસ થઈને શિક્ષક દ્વારા સર્ટીફિકેટ લેશો ત્યારે શિક્ષક નો સાથ મળશે. જો બાપનાં વફાદાર, ફરમાનદાર બાળક થઇ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર નહિ ચાલો તો ભવિષ્ય પ્રાલબ્ધ નહીં બનશે. પછી પૂર્ણ સદ્દગતિને પણ નહિ પ્રાપ્ત કરી શકો, ન પછી બાપથી પવિત્રતાનો વારસો લઈ શકો. પરમાત્મા ની પ્રતિજ્ઞા છે જો તમે તીવ્ર પુરુષાર્થ કરશો તો તમને ૧૦૦ ગુણા ફાયદો કરી દઈશ. ફક્ત કહેવાં માત્ર નહિ, એમની સાથે સંબંધ પણ ઊંડો જોઈએ. અર્જુનને પણ હુકમ કર્યો હતો કે બધાંને મારો, નિરંતર મને યાદ કરો. પરમાત્મા તો સમર્થ છે, સર્વ શક્તિવાન છે, એ પોતાનાં વાયદાને અવશ્ય નિભાવશે, પણ બાળકો પણ જ્યારે બાપ ની સાથે તોડ નિભાવશે, જ્યારે બધાંથી બુદ્ધિયોગ તોડી એક પરમાત્મા થી જોડશે ત્યારે જ એમનાં થી સંપૂર્ણ વારસો મળશે.

૨) " સર્વ મનુષ્ય આત્માઓ પુનર્જન્મ આવે છે "

જુઓ, જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવાં આવે છે તે પુનર્જન્મ લઈ પોતાનાં ધર્મની પાલના કરવાં આવે છે. તેઓ ન પોતે મુક્ત થાય, ન બીજાઓને મુક્ત કરે, જો એમ જ મુક્ત થઇ જાય તો બાકી જઈને, મુક્ત ન થવાવાળા જ સૃષ્ટિ પર બચે. પરંતુ એવું તો થઇ નથી શકતું કે પાપ આત્મા રહી જાય અને પુણ્યાત્મા ચાલી જાય. જેમ સંન્યાસી છે તે નિર્વિકારી છે, જો તે મુક્ત થતાં જાય તો પાપાત્મા રહી જાય, પછી તો ન સંન્યાસીઓની વૃદ્ધિ જોવામાં આવે અને ન સૃષ્ટિ આવી રીતે ચાલી શકે. પુણ્ય આત્માઓ સૃષ્ટિને થમાવે છે નિર્વિકારી બળ નાં સહારે, તો સૃષ્ટિ ચાલે છે. નહીં તો કામ અગ્નિ થી સૃષ્ટિ બળી જશે. તો આ લૉ (કાયદો) નથી કે વચમાં થી કોઈ આત્મા મુક્તિ પદ માં ચાલી જાય. જેમ વૃક્ષનું એક પત્તું પણ બીજમાં સમાઈ નથી શકતું, ઝાડ પેદા થઇ વૃદ્ધિને પામી જડજડીભૂત થવું જોઈએ પછી નવું ઝાડ ઈમર્જ (ઉત્પન) થાય છે એટલે જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે તે પછી પાલના જરુર કરે છે પરંતુ જેમનો આપણે આધાર પકડ્યો છે, એ જ્યારે અને અધર્મ નો વિનાશ કરે ત્યારે એક ધર્મ સ્થાપન થાય. આ સ્થાપના, વિનાશ અને પાલના ત્રણેય કામ કરે છે બીજા ધર્મ પિતાઓ ફક્ત સ્થાપના નું કાર્ય કરે, વિનાશનું કાર્ય નથી કરતાં. વિનાશનું કામ કરાવવું, એ તો પરમાત્મા નાં હાથમાં છે ત્યારે એમને ત્રિમૂર્તિ કહેવાય છે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.